

भूतशु

भूतशु

भूतशु

(यथा, महाभारते । १३ । १८६ । १४ ।

“भूतशुक्लवर्णावो भूतात्मा भूतभावनः ।”

महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ३३ ।

“अभिवाद्यो महाकर्मात्पत्नी भूतभावनः ।”

वटुकभैरवः । इति विश्वसारतन्त्रोक्तं तस्याष्टो-

त्तरशतनामान्तर्गतनामम् । (भूतानि भावयति

पातयतीति । भूतपालके, त्रि । इति श्रीधर-

स्वामी । यथा, गीतायाम् । ६ । ५ ।

“भूतशुक्लं च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ।”

भूतशुक्लः, पुं, (भूतानि विभक्तंति । श्च + क्तिप् । तुगा-

गमच्) विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १८६ । १४ ।

भूतशुक्लं भूतशुक्लावो भूतात्मा भूतभावनः । इति

तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् । (भूतधारके, त्रि ।

यथा, गीतायाम् । ६ । ५ ।

“भूतशुक्लं च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ।”

भूतमारो, स्त्री, (भूतानि मारयतीति । भूत +

मृ + क्तिच् + क्तिनिः ।) चीडानामगन्धद्रव्यम् ।

इति राजनिर्घण्टः ।

भूतयज्ञः, पुं, (भूतार्थो यज्ञः । भूतानि काकादि-

प्राणिजातानि तान्युद्दिश्य यो यज्ञ इति वा

निर्द्धातं गार्हपत्यकरण्यय पचयज्ञेय यज्ञभेदः ।)

भूतबलिः । ते तु पचमहायज्ञान्तर्गतबलिवैश्व-

देवकर्म्मणो । यथा, भूतेश्वो बलिहरणं भूत-

यज्ञः । इति हारीतस्मृतम् । अस्यानुष्ठानं

बलिशब्दे द्रष्टव्यम् । (यथा, मनुः । ४ । २९ ।

“ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञश्च सर्वदा ।

नृयज्ञं पित्र्ययज्ञश्च यथाशक्ति न ह्यपयेत् ।”)

भूतलिका, स्त्री, (भूतलं पृथ्वीतलं आधारत्वेन

अव्यवस्था इति । भूतल + ठन् टाप् ।) एका ।

इति राजनिर्घण्टः ।

भूतवासः, पुं, (भूतानां वासो यज्ञः ।) कलिहमः ।

इत्यमरः । २ । ४ । ५८ । (तथा च पर्यायः ।

“विभीतकलिनिङ्गः स्यान्नास्तः कर्षणस्तु सः ।

कलिहमो भूतवासस्तथा कलियुगालयः ।”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमेभागे ।

महादेवः । यथा, हरिवंशे उत्तरभविष्ये ।

१५ । ३३ ।

“भूतवासः । नमस्तुभ्यं सर्वोवासः । नमोऽस्तुते ।”

भूतविक्रिया, स्त्री, (भूतानामिव विक्रियास्याम् ।)

अपसारारोगः । इति राजनिर्घण्टः ।

भूतवृक्षः, पुं, (भूतप्रियो वृक्षः ।) शाखोटवृक्षः ।

श्लोकावृक्षः । इति मेदिनी । वृ, ५६ ।

भूतवैश्री, स्त्री, (भूतानामिव वैश्रीः ।)

गौरादिलातु डीव् ।) श्वेतश्रेणालिका । इत्य-

मरः । २ । ४ । ७१ । (विशेषोऽस्याः श्वेत-

श्रेणालिकाशब्दे द्रष्टव्यः ।)

भूतशुद्धिः, स्त्री, (भूतानां देहारम्भकपृथिव्यादि

पञ्चभूतानां शुद्धिः शोधनम् ।) पूजादौ बीज-

विशेषद्वारावामकुक्षिस्थितपापपुरुषदहनपूर्वक-

शरीरशोधनम् । तत्प्रयोगो यथा । रमिति

जलधारया बहिष्प्राकारं विचिन्त्य खाद्वे जप्तानौ

दीपकलिकाकारं मृत्नाधारस्यकुलकुललिप्या

सह सुषुम्नावर्त्मना मृत्नाधारस्याधिशानमणिपुर-

कानाहतविशुद्धाज्ञास्यवटुककालि भित्वा शिरो

वस्थिताधोमुखसहस्रदलकमलकणिकान्तर्गत-

परमात्मनि संयोज्य तत्रैव पृथिव्यपतेर्जीवाया-

काश्रगन्धर्वरूपसर्पश्रृङ्गानाधिकानिजाचक्षु-

स्वक्षेत्रेण वाक्पाणिपादपायूपस्यप्रकृतिमनो-

बुद्धिहृद्धाररूपचतुर्विंशतितत्त्वानि जीनानि

विभाज्य यमिति वायुबीजं धूम्रवर्णं वामनासा-

पुटे विचिन्त्य तस्य षोडशवारजपेन वायुना

देहमापूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टि-

वारजपेन कुम्भकं कृत्वा वामकुक्षिस्थलज्ज्वलन-

पापपुरुषेण सह देहं संशोष्य तस्य द्वाविंशद्-

वारजपेन दक्षिणनासाया वायुं रेचयेत् ।

दक्षिणनासापुटे रमिति बह्विबीजं रक्तवर्णं

ध्यात्वा तस्य षोडशवारजपेन वायुना देहमा-

पूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टिवारजपेन

कुम्भकं कृत्वा पापपुरुषेण सह देहं मृत्नाधारो-

त्थितबहिना दग्ध्वा तस्य द्वाविंशद्धारजपेन

वामनासाया भस्मना सहवायुं रेचयेत् । तमिति

चन्द्रबीजं शुक्लवर्णं वामनासाया ध्यात्वा तस्य

षोडशवारजपेन जलाटे चर्म नीत्वा नासापुटौ

धृत्वा यमिति वरुणबीजस्य चतुःषष्टिवारजपेन

तस्मात्तलाटस्य चन्द्रादुत्पद्यमानं मातृका-

वर्णात्मिकाया समस्तदेहं विरचय्य तमिति पृथ्वी-

बीजस्य द्वाविंशद्धारजपेन देहं सुदृढं विचिन्त्य

दक्षिणेन वायुं रेचयेत् । मात्रासंख्या वा ॥६॥

तदुक्तं गौतमीये ।

“सुषुम्नावर्त्मना षोडशमिति मन्त्रेण योजयेत् ।

सहस्रारे शिवस्थाने परमात्मनि देशिकः ।

धूम्रवर्णं ततो वायुबीजं बहुबिन्दुनाञ्जितम् ।

पूरयेदिक्या वायुं सुधीः षोडशमात्रया ।

मात्रया तु चतुःषष्ट्या कुम्भयेच्च सुषुम्नया ।

द्वाविंशन्मात्रया मन्त्रो रेचयेत् पिङ्गलाख्याम् ।

पूरयेदस्या चैव सचिन्त्य नीलमावृतम् ।

रक्तवर्णं बह्विबीजं त्रिकोणं क्षणिकान्वितम् ।

तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्याया ।

चतुःषष्ट्या मात्रया च निर्वहेत् कुम्भकेन च ।

वामपार्श्वस्थितं पापपुरुषं कञ्जलप्रभम् ।

ब्रह्महत्याशिरस्त्रं च सर्वस्वमुज्ज्वलम् ।

सुरापानहृदा युक्तं गुलतल्पकटिहयम् ।

तत्संशर्मि मद्दन्धमन्त्रप्रत्यङ्गपातकम् ।

उपपातकरोमात्रं रक्तमश्रु विनोचनम् ।

खड्गचर्मधरं क्रुद्धमेवं कुक्षौ विचिन्तयेत् ।

मृत्नाधारोत्थितेनैव बहिना निर्वहेच्च तम् ।

एवं संदृष्ट्य परितो द्वाविंशन्मात्रया ततः ।

भस्मना सहितं मन्त्रो रेचयेदिक्या पुनः ।

वामनासां चन्द्रबीजं कुन्देऽभ्युतसप्रभम् ।

भावेन्दुराजे संयोज्य ततः षोडशमात्रया ।

सुषुम्नया चतुःषष्टिमात्रया तोयबीजनम् ।

ध्यात्वा न्ततमर्थो दृष्टिं पञ्चाशद्गङ्गां रूपिणीम् ।

तया देहं विचिन्त्यैव मनसा पिङ्गलाख्याम् ।

द्वाविंशन्मात्रया मन्त्रो न जीवेन दृढं नयेत् ।

स्वस्थाने हंसमन्त्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना ।

जीवं तत्त्वानि चान्येव स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ।

इति कृत्वा भूतशुद्धिं मातृकायाः समायचरेत् ॥४॥

संक्षेपभूतशुद्धियथा । पुरश्चरचर्चनिकायाम् ।

“अथवाच्यप्रकारेण भूतशुद्धिविधीयते ।

धर्मेकान्दसत्कृतं ज्ञाननालसुशोभनम् ।

येन्यथाष्टदक्षिणैर्परं वैराग्यकणिकम् ।

स्वीयज्ञतुक्कमये ध्यायेत् प्रणवेन विकसितम् ।

कृत्वा तनुकणिकांश्च प्रदीपकलिकानिभम् ।

जीवात्मानं हृदि ध्यात्वा मन्त्रे सचिन्त्य कुण्डलीम् ।

सुषुम्नावर्त्मनात्मानं परमात्मनि योजयेत् ॥”

इति तन्त्रसारः ।

भूतवचरः, पुं, (भूतस्य वचरः ।) भूतोक्ताद-

रोगः । तत्पर्यायः । आवेशः २ भूतक्रान्तिः

३ यज्ञागमः । इति राजनिर्घण्टः ।

भूतवचारी, [नृ] पुं, (भूतेषु वचरति इति

भूत + वच् + चर क्तिनिः ।) दावानलः । इति

शब्दमाला ।

भूतवर्गः, पुं, (वृण्वते इति । वृज + भावे चञ् ।

भूतानां वर्गः ।) भूतवृष्टिः । (यथा, मार्कण्डेय-

पुराणे । ४७ । ३१ ।

“प्रथमो महतः वर्गो विज्ञेयो ब्रह्मवस्तु सः ।

तस्मात्तानां द्वितीयस्तु भूतवर्गः न उच्यते ॥”

“त्रासं प्रजापतीयश्च सौम्यमेन्द्रमथैव च ।

माध्वमथ च कौबेरं रघुः प्रेशः पद्मानुवचम् ॥

स्थावरं पाशवं मार्गं सार्पं प्राकुनिकमाया ।

चतुर्दशविधं ह्येतद्भूतवर्गं प्रकीर्तितम् ॥”

इति बह्विपुराणोक्तं कौवल्लभायम् ।

भूतचारः, पुं, (भूतः गतः चारो यस्य ।) श्लोनाक-

प्रभेदः । इति राजनिर्घण्टः ।

भूतहन्त्री, स्त्री, (भूतानि हन्तीति हन् + ठन् +

ङीप् ।) बन्धाकर्कोटको । नीलदून्वा । इति

राजनिर्घण्टः ।

भूतहरः, पुं, (भूतानि हरतीति हृ + ञच् ।)

गुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ।

भूतहारि, [नृ] स्त्री, (भूतानि हरतीति हृ +

क्तिनिः ।) देवदारु । इति राजनिर्घण्टः ।

भूता, स्त्री, (भूत + टाप् ।) क्षण्यचतुर्दशी । यथा,

स्कान्दः ।

“ब्रह्माकोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सन्ति वै ।

पूजितानि भवन्तीह भूतायां पारये कृते ॥”

अपि च ।

“शिवरात्रिपत्रे भूतां कामविद्धां विवर्जयेत् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

भूताकुशः, पुं, (भूतानामकुश इव निवारकत्वात् ।)

खनामखातवृक्षः । तत्पर्यायः । श्वकः २

चुरकः ३ तीक्ष्णः ४ क्रूरः ५ चषः ६ राजो-

द्देवसंज्ञः ७ भूतशत्रो ८ महाहयः ९ । अस्य

गुणाः । तीव्रगन्धत्वम् । उत्कटत्वम् । उष्णत्वम् ।

कटुत्वम् । भूतशृङ्गादिदोषघ्नत्वम् । कण्ठवान-

निहन्तनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।